

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 86/613/ЕИО

от 11 декември 1986 година

**за прилагане принципа на равното третиране
на мъжете и жените, които работят на свободна практика, включително и в сектора
на земеделието, както и
за закрила на жените, които работят на свободна практика, по време на бременност и
майчинство**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност и по-специално член 100 и 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че в своята Резолюция от 12 юли 1982 г. за насърчаване равенството във възможностите за жените⁴, Съветът одобри общите цели на Съобщението на Комисията, отнасящо се до новата програма за действие на Общността за насърчаване на равенството във възможностите за жените (от 1982 г. до 1985 г.) и изрази волята си за прилагане на подходящи мерки за постигането на тези цели;

като има предвид, че действие 5 от гореспоменатата програма засяга прилагането на принципа на равно третиране на жените, които работят на свободна практика, включително и тези, които работят в сектора на земеделието;

като има предвид, че прилагането на принципа за равенство в заплащането на труда на мъжете и жените, изложен в член 119 от Договора, съставлява неразделна част от изграждането и функционирането на Общия пазар;

¹ ОВ N C 113, 27.4.1984г., стр. 4

² ОВ N C 172, 2.7.1984г., стр. 90

³ ОВ N C 343, 24.12.1984г., стр. 1

⁴ ОВ N C 186, 21.7.1982г., стр. 3

като има предвид, че на 10 февруари 1975 г. Съветът прие Директива 75/117/ЕИО за сближаване на законодателството на държавите-членки, относно прилагането на принципа за равенство в заплащането на труда на мъжете и жените⁵;

като има предвид, че що се отнася до другите аспекти на принципа на равно третиране на мъжете и жените, на 9 февруари 1986 година Съветът прие Директива 76/207/ЕИО относно прилагането на принципа на равно третиране на мъжете и жените, по отношение на достъпа до работа, на професионалната квалификация и развитие и на условията на труд⁶, и на 19 декември 1978 г. прие Директива 79/7/ЕИО относно постепенното прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените по отношение на социалното осигуряване⁷.

като има предвид, че що се отнася до лицата, които работят на свободна практика, в която са заети и техните съпрузи, прилагането на принципа на равно третиране следва да се осъществява чрез приемането на подробни разпоредби, които да отговарят на специфичните случаи на тези хора;

като има предвид, че продължават да съществуват различия между държавите-членки в тази област;

като има предвид, че следователно е необходимо да се сближат националните законодателства, с оглед прилагането на принципа на равно третиране;

като има предвид, че в някои отношения Договорът не предоставя необходимите правомощия за извършване на конкретни действия;

като има предвид, че прилагането на принципа на равно третиране не накърнява разпоредбите относно защитата на жените по време на бременност и майчинство,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

РАЗДЕЛ I

Цели и приложно поле

Член 1

Целта на настоящата директива е да осигури, в съответствие с последващите разпоредби, прилагането в държавите-членки на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които работят на свободна практика или допринасят за извършването на подобна дейност, отнасяща се до аспектите, които не са покрити от Директиви 76/207/ЕИО и 79/7/ЕИО.

Член 2

⁵ ОВ N L 45, 19.2.1975г., стр. 19

⁶ ОВ N L 39, 14.2.1975г., стр. 40

⁷ ОВ N L 6, 10.1.1979г., стр. 24

Настоящата директива обхваща:

а) лицата, които работят на свободна практика, тоест всички лица, които развиват печеливша дейност за тяхна сметка, в съответствие с условията, предвидени в националното законодателство, включително и земеделските работници и лицата, упражняващи свободни професии;

б) техните съпрузи, които не са нито наети работници, нито съдружници, а редовно и в съответствие с условията на националното законодателство, участват в дейностите на лице, работещо на свободна практика, като изпълняват същите или помощни задачи.

Член 3

За целите на настоящата директива, принципът на равно третиране предполага липсата на всякаква дискриминация, основана на пола, пряко или непряко, особено що се отнася до брачното или семейно положение.

РАЗДЕЛ II

Равно третиране на мъжете и жените, които работят на свободна практика - Положение на съпрузите, които нямат професионален статут на лица, работещи на свободна практика - Защита по време на бременност и майчинство на жените, които работят на свободна практика или на съпругите на лица, които работят на свободна практика.

Член 4

По отношение на лицата, които работят на свободна практика, държавите-членки предприемат необходимите мерки за гарантиране отмяната на всички разпоредби, които противоречат на принципа на равно третиране, формулиран в Директива 76/207/ЕИО, и по-специално по отношение на създаването, оборудването и разширяването на предприятие или на започването или разширяването на каквато и да е друга форма на дейност, която се извършва на свободна практика, включително и по отношение на финансовите облаги.

Член 5

Без да се нарушават специфичните условия за достъп до определени дейности, които еднакво засягат и двата пола, държавите-членки предприемат необходимите мерки за гарантиране на това, условията за създаване на съвместно дружество между съпрузи да не са с по-ограничителен характер от условията за създаване на дружество между неженени/неомъжени лица.

Член 6

Когато в дадена държава-членка съществува контрибутивна система за социално осигуряване на лицата, които работят на свободна практика, то тази държава-членка предприема необходимите мерки, за да могат съпрузите, цитирани в член 2, буква б) (фр.

б)), които не са защитени от системата за социално осигуряване на лица, работещи на свободна практика, да се включат доброволно в контрибутивната система за социално осигуряване.

Член 7

Държавите-членки следва да проучат при какви условия може да се насърчава признаването на работата на съпрузите, цитирани в член 2, буква б) (фр. b)) и, в рамките на това проучване, да проучат и всички подходящи инициативи за насърчаване на това признаване.

Член 8

Държавите-членки следва да проучат защо и при какви условия жените, които работят на свободна практика и съпругите на лица, които работят на свободна практика, могат, по време на прекъсването на професионалната си дейност поради бременност или майчинство:

- да имат достъп до услуги, осигуряващи временното им заместване, или до съществуващи национални социални услуги, или
- да имат право на обезщетения в брой, в рамките на системата за социално осигуряване или на някаква друга държавна система за социална закрила.

РАЗДЕЛ III

Общи и заключителни разпоредби

Член 9

Държавите-членки въвеждат в националните си законодателства необходимите мерки, за да дадат възможност на всички лица, които смятат, че са ошетени поради неприлагането на принципа на равно третиране при извършването на дейност на свободна практика, да предявят своите претенции по съдебен ред, след евентуалното сезиране на други компетентни органи.

Член 10

Държавите-членки следят за това мерките, предприети в съответствие с прилагането на настоящата директива, както и разпоредбите, които са вече в сила в тази област, да бъдат предоставени на вниманието на органите, представляващи лицата, които работят на свободна практика и на центровете за професионална квалификация.

Член 11

Съветът ще преразгледа настоящата директива, по предложение на Комисията, преди 1 юли 1993 г.

Член 12

1. Държавите-членки въвеждат необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива, най-късно до 30 юни 1989 г.

Ако, обаче, дадена държава-членка, с цел да се придържа към член 5 от настоящата директива, трябва да промени законодателството си относно съпругеските права и задължения, датата, на която тази държава-членка трябва да постигне съответствие с член 5, е 30 юни 1991 г.

2. Държавите-членки незабавно уведомяват Комисията за мерките, предприети в съответствие с прилагането на настоящата директива.

Член 13

Държавите-членки предоставят на Комисията, но не по-късно от 30 юни 1991 г., цялата необходима информация, с цел да й дадат възможност да изготви доклад относно прилагането на настоящата директива, който да внесе в Съвета.

Член 14

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 11 декември 1986 година

За Съвета:

Председател

А. КЛАРК

